

Den såværende, ytterste i det: Kulturelle og visuelt beskrivende faget, med dei kriminelle forskjønerane. Også, omhandlende: Kunst og design, med en lyserisk gløgg med varmtvannskilde. Oppdatert, inspirerende i det observerande: Analyserande på det konstante, nuet. Som ett, lett lekende og hamstrande rundt: Verdens frie, ekspresivt og geometrisk forklarande. Standard for abstrakt, utfoldelse som: Symbolkarakterer skrivande tradisjonell, alfamumerisk og firetakteret som i linjesjiktendifferanse type “CWES.” Tilegna, det neste og høyst: KONSEKVANTE og korrekte, forhøyelsesobjektet med gjennomført fleksivitet og balanse.

For og være dein spytterste, av alle dei: Innskuddsmaterielle og vidareproduserande av originale, begivenhetsfornyerer for det industrielle og disverdielle. Måtte være, av ypperste den: Kunstner av ein fyrstesprelle, med en variabel symbolsaksnovelle. Framhenn det dúnster språkandes og glitrende gyllent, og så på: Bakparten, kun nussen som hos silkepussen. Komplet feilfri, i rotasjonsreflekterende: Perfeksjonsperspektiver, og kreativ produksjon og metoder for skenarier / variable i stilteknologier.

Tryllent supremt, og framhevet som: Fremragende, forskningsutovende og matematisk pussede. På en gammel og mystisk: Lysekroner rustent, med festfuktighetsglampapiert. Verdien dustent av disse, så tørste og frihetsforsterkande dei: Sprundster med ræe valørstyrker, dyrket på tegneværker.

Visse amén, kan høres med: Det første kronespjerket, til samtdiskunstens sunnheitslerke. I det svært, så langt og: Fjérne, gamlelandet. Altså blant dei rykande, største som dem i kompani med: Pakkelberårane i en tørket siktelse, innenfor forskningskampanje sosialisierende forklarande. Ekte formulative metoder, for innovasjon og invensjon: Kreativt, samarbeidande. Kvés er, åpenbart blandt: Dei aller, bedste kunstnerane. Så dette, skrifteverket er: For pent, til og for/andre.

Litt vidare, og med ett det: Hvisker i disse skumrende buskvekster, og: Vanlige, byplanter. Pluss rett under, dei samlede drøneløy som: Replikater, av dei samme buskvektplanter. Så langt, så: Henn, brusande og servert. Vises kun, eit spent og spage: Ett spenn, rusande, med ett skreddersydd og spesialisert, som elektronksjmanens pedagogiske: Sneglemåse, i skranglehuset.

Skyllande, oppi: Skallesettet, krusande på bergkrystallane. Som konstruktør, av: Klassiske undergrunnsvisker, i skyhøye konkurransekonflikter. Streken spent og brettet, om eit stykk lag på: Linjen som rullekraftigt, forbusande i dagens lys lettet. Saftigt i retning, men også: Dusande som halvblankt, i lilla propellbobbler tettet.

Toget, har: Avsporing i Stovner, jeg er lettet. Hvertfall hvis ingen, har funnet: Bagen, med kannesettet. Eigentlegt bare, som i ett roligt: Stormengasjement i en aggressiv bokstavestetikk, kritisereand og ikke som en debutant. Kunnskapsoverflyt, med: Informasjonsavtrykk i fruktighetsprang. Hyllert være, alle mine: Graffitikonstruktivist, med sine: Bokstavedukter som jeg understreker, nostalgisk og tradisjonelløst til momentant oppdriv.

Og som jeg priser høyt, i rangserjande: Listeleker dirigerande, med gode og langflate og doble streker. Rett foran, en heil: Vekterbestand og fiser lavt, av politiets søpleluker. Truðde'rem virkeleg, at dét: Frister? Om ikkje så langt, som skue: Skimt så, en kjempeskjute og lue. Og her, må det være: Noen som, er glad i parfyme kanskje.

Nei, hold nå kjeft om: Bannsnakk som løsemiddelserstatning, i naturafuturellmarken ellers takt. Men spraygass, kunne: Vært luktslakk. Der ingen, lue é: Finnes ein haug med kvess, så svæur og bratte se og stans. Dèt er, den moskusen med: Esset fra ein nyvarti, reproduktiv bergstalararkitt i en Tønsbergsgruve.

Og ikke akkurat, som en bøffel som bare: Kan leite, i gresset med hue. Ja, de kan: Sålångt bare gapskratte, med plasserende hån for dei etterlatte. Og visst, så dem: Gjúer som i ett redesignet skittenvevsnett, rett inn til bøffen og blodig stekt i kokende olje. Om ikke, at det var: Herr moskusdinosaur, med forstørrelsesglasset speilet og alle dei relative prosessane.

Forklart rundt, noe stort som: En størrelse tildekt, sorterande reagerande. Da isåfall, jeg ville: Hoppet på, eit skimt. Han er jo selvste tøffene, over tunellens: Svarte, trinn. Og av, en sprakanes: Flåse vaurt glimt, men ikke til og forsakte. Etterlatt, i ei: Sky, av røyk. Fomler, de: Beskuerne og tilføedeverande, i et skite utpumpet føyk. Skumgummiangrep var det heller ikke, men likevel og: Akkurat nå, helt usikkert på klokket differisme. Men dersom, at samtiden er av: Total høystheit, og blinkande tverrodrig.

Gjennom, ein: Generell og sannhetsforankrende, lokomotivmelodi som standard og subjektivt naturell flyt i designet kolleksjonsmodell. Så står, plutselig: Absolutt alr, av alle verdens produktør... Tilegna i springranes, spleik: Nyfordraglighetsleik, og lukter. Er det roft sett, bare ment som: Spøyk eller tryggt på plett, som med poteter? Det er kanskje, ikke bare lykkelige: Skrivevanskeligheter, mon tro? Det er graffitikonfluksjer, som purt: Sveile, som ei marans hakespette.

Slik som, at en: Supermann med flusmekker, tar på seg ei hette. Blant glitter, har dei: Lynskarpe designertusjar og varar, som fulle redskapsbeholdere snarare. Rullemarkører, og ingen: Klage fra naturforbundet, så holder det. Graffet, dermed også: Bonusbindes med all totalitet, en stjerneruinverisitet som eit visst tusjegrep. Konstruert, som ein: Nedfallean meteorittgrus, muligens leite med ei snusebleie. Men, skule du: Så skimte, i disse så lete de stunde. På fyllet, dekt av floss med: Sølvymte, eit “uklunde.” Og så, en liten: Naestepause blåst, med blåroyk. Ekke!

Han har, så: Foren og forduftet, esse. Til eit nytt: Intet, kanskje også portalisert. Foruten ett susande spor, tilsynelatende kun som eit av togas: Blikkreine, fartsstjerper. Søkk vekk, men: Pumpans på tykke dyser og friskhetstrekk, heilt sekert tetrahøyhetskommander: Frihetsparagrafer og minimalistisk, fremhevende forenklet og lett. Amerika, er ett: Enevelde, avslørt med en sur rottenskapssekk Det skal, etterkvart bli: Stifter ikke lenger, og vara eit mareritt om mynt og penger.

Om noen, så engang: Husker at det ble kastet ett sprint, mot vår felles jord så uhellsmessig med stenger. Heisann vektersjef, du din lille: Plundredritt, momentant og konstant på mitt hint. Bortforklart, i bestiktelser mot: Ditt helt, eget sunne vertt. For, så jeg: Videre arkivere med mine knustverk, oppklint fjongt og fint. For som det neste, skal vi kreatore og: Vidundere med mitt gjedeknekkande superkonsept, tekstureret og utflytande. Sekkuritysbukkene kan, bare kalle meg for en: Parasitt, så klaplafl! Nok, ei husflue: Og moset blir jeg kvitt, på ett kuttet sekunde førde som ender kun for den skrivelerde. Himmel og hav, for en: Stjerneskrift med 3Dfiksjonalitet, på en lett drift av åndsrealitet. Ingen her, er noen: Banditter, og har ikke parasitter.

Bare de skriveglade malere, og med diverse kontorrekvisitta eksperimenterande. Utifra rett, utav dette: Essets pyttkjertel så kom en egen, fabelvisjon som ved sagane spreite. Der kan folk preika, og misse: Trygt i skisseoppriisset, mulige areal. Som, alfabetekspansjoner: Overleset og gåande, påstående eit unikum av ett eget stilbruk. Med klunkende perlemor, og samlede av: Utstavande punktsstrykk, strukket spent. Og påbyggende monumental og omfattande i 3Dfiktivt og forklarande beskrivende oppheng.

Fremad henn, eit: Ultradekte av glittrergjenskjenn, beskrevet som tåkesøl og krusedullkrøll. Og tilfeldigvis, er ett spring av ein: Penn for og beundre, med bronseblikk og to fatøl i lofane. Tall, er såpass: Tunge at dei søkk, rett ned skal du vite. Til og med, midt i: Saharas solstråler, og hete. En, tidligere: Staur, og ein stein. Av, ei: Skisse splittet ut, strålende i det inskrevne høysespegls neste.

Også, til det: Støyrste som det aller innerste, første og tilsutt den siste. Dinosaurens negl, rommer ei heil: Nisse utpå tunet, og i dag reflekterende som en lykkesfontene i ei stue. Fuglemat eller ikke, hvem vetå: Fævlane med så ekstreme aktivister, som dei bombande gjeterane av alfabetister. Imot det skyldslorfalte, og muligst fetsete: Nedtagede herberget, på seterene.

Så voldsomt, kunne: En fundre om kunstlunder, og noen av desse hogoppssamlere. Også, dei stadig: Fleir reklamerande, i kulturrundane. Fargemagasinet, kan være: Inspirerande fullt og heilt, frem til ein krøllet streik. Hårfint og påpasserleg på: Detalj i fletteskrift, som noen veit og forstørre. Og øyet, “e”kje dekket med: Finnlandshette, men rettet?” Døkk é bare: Tette, gratulører. Torr dere, at. Jeg faktisk, kan sveitte? Jeg kan, blåse på: Denne, tykke formfethette. Dekk, treng’kje: Dundre ned dorri, heller. Men, pass på: Graffitikonseptet mitt, og det klarste dekket. Som også sitter, uansett korleis tyte: Propeller på ei skipperkeskje, eller?

Kvekkset hadde soleklart, enda fleir metoder som: Viskel og tvisteredskap i sin leir, helsindige og visuelt positive goder. Det heile, måtte være til: Og forundre, av kreasjonsvett. Hekset som lekset, i det grunnut utav: Translativ fortsettelsesdekorunnskap, rett og slett. Strøket, svalt og soltørket med: Splddiergeometri justert, på utspringande klarhet. Som er utpekt, til videreføring av: Overflatens lek etter en avansert oppstartsdifferanse, altså ett pek. Riktignok bare fantasiforankret, men: Hvem, vet? Kun, for viderekommande, barokkarakterer og perfeksjonert: Helt over, som til under: Dere, er: Hersket av en type tvistet, komplett og regiert kvéssblashest.

I pilende retning, og med en: Matt terrorsvart, presentert. Og kun kvesosauraen, som den eneste mauvrenn er: Kommandørende, seigslkjepsforande. Det, er: Fakta men uvistset, og kanskje litt rørende? Fordi at, dette: Esset, mine stilforfattere. Er av ein komposisjonsrisser, dørket til det polerte: Perfekte formkursiv, av springandes diktere og forfattere.

Spleint av, blekk som en tykketørket: Markør i hundre, han skisser med konfektet. Er, det: Ekte, rødslette? Da det, langt så ifrå: Gnissler som en påhektert vogn, i stasjonsmørket. Voktete det fortsatt, som slikt som ei: Polithore voldsgripande, på dei unge? Joda vaktene våre, er vel på: Både mobil og purkeradio, klart for og senke slagskingane fortforande.

Men nå i denne natten, det frister med: Lyststriper, i togripene. Ikke akkurat, sittende foran: Tore på sporet, i flimrende linjer. Og jektet fritt, midt i: Dansekonseptet, spinn vildt. Skurrestråler, med de dynamiske: Konkorder, lektent med ensembleljansrekorder. Og linjeringen, vokser som: Breign av korintsøyler så høye, flotte og voksende organisk uten vannpote.

Direkte så til komplottet, av det: Vage reakt, uten noe bremsepiping. Mens flust, på: Klein og med tradisjonelle, ryer. Husk at, katten trenger: Veltebøylver for at den, kun ruller. Kebab, kan være: Gøy og ikke, kun ketchupskvip og smuler. Ingen tuller, egentlig med: Skrift som allegoyer, og kvitrer som sauer som bare mjauser? Noen blekksjeler, som kun: Skribler, på en tradisjonell løgn. Det er, visst: Osten her, til lands. Bomberne mine slipper, brått ned: Tonnes med maling, vår og du sikker. Hvert eneste døgn, heilt til: En månekatastrofe, delvis symmetrisk og med kaputte bølgjer mot en spiss trone. Totalt, og: Fullstendig med ingen mann, i dét kørnet.

Alt grått, er: Unaturlig i all, enderlig bunn som kun akterutsvorne sandblåser. Kanskje, etter så: Stråles, noe deretter. Blåserer, er da: Bare trompetister, ikke helt som vaskekoner. Som steller, til det: Smeller, i flaska. Skriv kjapt, som en god: Flåse uansett om det kan, bli stas som i ei kongedåse.

Fler så, opp en: Lakkgodis på hvert ett stoppested, som i en komplett og overlesset staslig suprem felles måltrekk. Så, eiger: Mitt spytt, i denne debatten. Mens over, heile min: Mage så helles, litt iper. Pytt, pytt: Det var, bare lunkne skvipper. Helst så skulle, dråpene i: Pappen, og starte tjunkoblinga.

Men når natten først skriker, etter malekontakter så: Tømmast, visse alkoholkontrakter. Nottens kvesse og ett viskelstopp esse, mens bombekvadroner: Sender vi, til sivet. Der, hvor det: Sitter best, som i ein rivande og røskande grinepåtøpelse. Gjess, gi det: Purkesvinet, ei pinel! Til himmels, med: Stredskap, mens snuten plisser. Fra, kun: Seint, på natta. Som, i slovt: Konstruert tilbakelagt, og direktekonfigureret med skriptesvøpelse erageret. Abstrakte ekstensiver, som 100%: Kontrollerte kvaksvedukter, ærespøsende og pulserende med konvolutter. Hvem, tviler på: Mine bokstavegeometri, som støpt og løpende frifantsforanter?

Nesten uten ende på, for så og: Besvime, av ett overrådig erkegraffitiregime? Totalt i flytskompakt, og med en: Skulpturell glød, på vingespennet festet i ei remme. Konsist, og i: Stil med helheten, må du skjonne. Jeg spirer med pigmenterte knopper, mens noen andre: Bare lyver, om at hververket stopper. Verden har, han toppet med: Fléin av, i sin rørelse.

Og videre, til den han: Nisser på sin, andre beførelse. Så spruter, det i: Pigmentstøv, med teign og graderinger. Men bannet, for: Sprakspråk? Vi kunne, blitt: Foraget kanskje bare, på grunn av gråbagger! Som igjen, rett er: Påskint gammeldags, og det er ett hint. Veggene er, av: Sprukent omheinn, en rådryr stein blindt. Vi satsar, på: Strøande sørelse fra her nordpå, og med ofålfriser!

Med, ett reint: Prøveregister som knyttet, med lisser til prosesserende lys med vister. Nøkkelkake jeg fristes, og: Rytmefflyten danser, ovenfor alle tradisjonstoleranser. Først graffet, er alle detaljeringsverkets nyheitsfunksjonære: Paragrafer, de virkende teorifraser. Likevel men noen tyver, som ikke er typen av en kriminell. Favoriserte, vinner dem av: Falskt, stell. Spring ikke, før at noen har: Varslet, og jeg spør heller ikke. Trykk ned, din dyse: Og føl på opprykket, vår fristet. I år 2000, så datt: Hønsestativet, men hvem bristet? Som klingragnes, klukkent: Tøy og latter, esse.

Hønskleder, roser og ein: Varmtvannsspreder så det oser, ut av spesielle togtrafikkspagnoser. Inspirert og sprø, det er: Kongen av kvesset, og ganske stødig i rorspresse. For eksempel, i skjortens: Rutenett og med, det høye presset. Kyllingene, trengte ei: Lufteter esse, hva behager? Pis og Løv, med: Prøvelse på perongen, i mange dagar.

Utan, og være: Bestukande feigiser, uten engang ute med bokseposer. Men vindt, lagvis på grunningsmaling: Signert og egnet, til markering av sitt råkinn uten betaling. Som, helt klart: Sitter støpt, som ukedagane. Terrorisering, som: Bombing av gata, og barnehagane. Skriften er, klar på: Symbolikk, i karakteristikk. Utsøkt og kan, avta til ett: Storting, sundt på plata. Folket, skal til: Rettferd uansett, samma korleis stava. Så sant, som at: Kvésligheten har, en ansiktspalett som på grava. Jeg smuldrer, min einaste: Bling, som at tingen er ingenting. Og skaffer, heller ei: Gummiringe, som horande. Knips, knaps: Tjoving! Og kjørande, på tradisjonell: Krystallpilling esse, nesten for sterk. Og, ikke minst: Staur på, som skjøyt skrivestyrt.

Frimann frank, og såpast: En ypperste, klassisk er den frie språktransformater fra gata. Ja, denne é: Mykje og klar, til og avta. Ikke minst, forankret blant: Broderskapets egne, til og variere i varmtvannstreise.

Og, ein av: Esset klunkandes, så rein. I både, seil og: Speil han slinger, rimeleg tykt påsmurt av makta også tjuvstarta. Og den rundt all tabu, om bagatellisering mens: Frostpolitikken, og deres store innsjø. Vannet skal, være av: Omstartende og dobbelt på, som standard økonomisk kontoutgave. Ukentlig og månedlig, og begravet omstartende. Ingen maktrelligion, forsøkende og vaske på de falske. Så absolutt, ikke kan være til og: Forandre, til pakta? Skjesse? Kom, bringe!

Men om, han: “Var, utå fyrstespekket.” Ja så langt, så kan det: Visst friste, til og frambringe. Hvorfor, dette: Etterpå av tanke, jeg tyrste? Men så, heilt: Fri, og furuten! Titolvtalls fortsatt skitten, og direkte utå: Vaskekulten, ikke eit, flekke av: Lære, som skule. Hverken, på denna: Guten omhule, av karakteristisk kontekst. Enn på, noen måte: Kunne opplevast, med: Snuten, tilskott. Likevel heilt, i og bo på: Himmelfall med truten, både som åpen og som tildekket. Og flust på lære, være: Denne, høvestefuten. Kongen av Kvast, en: Yppersterekket, som ultrabalast. Men likevel, kommende med: Stunster, flekket hitåst.

Slikt som høyst, i ett med: Rundesprang, og rundster tilskapt. Og blant det, søgneste eit: Munster, tyge bombast. Kremkonstruert konsekrasjon, sentrert på en: Uplombert stråle i det som er kronellfast, ei skosåle. Og, suverene: Tegnekunster i kontrast, så er kvésungen kanskje til og med forhat.

Kanskje så, blir det: Knallførelse prikkfritt, og uten noe av støvet. Med, superhøy magi: Esse. Som i ein komplett, roligheit. Samtidig en, rein skjær: Rørelse opp av, pudderet sprudler vikkenflover! Men som, i eit: Skein, det likevel bruste. Dèt esset vrir, videre til: Kvessets skikk, en vanlig plikt. Og midt, blant dette: Lesset, av perfekt streik. Fødas nyheitar, yr: Skrek tiltrykkt, ja så grenit!

Akkurat, det: Bokstavane brenner, som solsteik. Jeg bare, lo: Så, du preik. Derivering klart, er ein: Leik, som tenner. Men, denne praksis: Flatast mulig, om du skjonner hvordan alt egentlig sjelebrenner. Dersom at, bylfanten er: Skarp så varierer det, i transformasjonsprismet veloptark. Psykedelia, i full: Farve og forklarande, fred ut. Nå hold kannu rett på toget, og forstærkt det til ett: Framtidig nedfallande, og den tidsofiskitaga rikege forskyvninnga. Speila til dagens klasse for hovedramme, tilspaltet det letteste: Programmet i tidspassende, masseproduksjonsteknikk av en trettrinnsvis BVL - stilmodell. Men uansett, kun på: Lerret, og med sterk sensur. Produktvare fra detaljeringsverkets kopirettighetsmerke, tilskrives ikke til noen: Bukkeherskere, da kommer bare ulven.